

zgłoszenia i chwilą rejestracji, wyraźnie nie byłyby brane pod uwagę przez Sąd. Wnoszący odwołanie uważa, że w takim przypadku doszłoby do nieuzasadnionego uprzywilejowania jednostki z naruszeniem zasługującego na ochronę interesu ogólnego, co byłoby niezgodne z celem ochrony przyświecającym art. 7 i 51 rozporządzenia nr 40/94.

Wreszcie, jeśli chodzi o argument Sądu dotyczący długości postępowania, należy zauważyć, że długość tego postępowania może zależeć od licznych czynników, na które nie zawsze ma wpływ wnoszący odwołanie. Długość postępowania zależy czasem od samego zgłaszającego lub — w przypadku przewidzianego przez rozporządzenie nr 40/94 przeprowadzenia postępowania w sprawie sprzeciwu przed dokonaniem rejestracji — od osób trzecich. Jednocześnie bezwzględne podstawy odmowy rejestracji mogą być krótkotrwałe, co w żaden sposób nie zależy od wnoszącego odwołanie. Przy rzeczowym wyważeniu wchodzących w grę w takich „przypadkowych” sytuacjach interesów należałoby przyznać pierwszeństwo interesowi ogólnemu, tym bardziej że do chwili dokonania rejestracji zgłaszający nie może być pewien, czy faktycznie uzyska ochronę, o którą wnosi. W konsekwencji w takich przypadkach dużo bardziej zasadne jest uwzględnienie wszystkich zdarzeń zaistniałych do momentu rejestracji.

Ze wskazanych powyżej względów zaskarżony wyrok Sądu Pierwszej Instancji należy zatem uchylić z powodu naruszenia art. 51 rozporządzenia nr 40/94.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil de Prud'hommes w Caen (Francja) w dniu 20 sierpnia 2009 r. — Sophie Noël przeciwko SCP Brouard Daude, syndykowi Pronuptia Boutiques Province SA oraz Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

(Sprawa C-333/09)

(2009/C 256/28)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil de Prud'hommes w Caen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sophie Noël

Strona pozwana: SCP Brouard Daude, syndyk Pronuptia Boutiques Province SA, Centre de Gestion et d'Étude AGS (C.G.E.A.) IDF Est

Pytania prejudycjalne

1) Artykuł 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, zatytułowany „Zakaz dyskryminacji”,

stanowi: „Korzystanie z praw i wolności wymienionych w niniejszej Konwencji powinno być zapewnione bez dyskryminacji wynikającej z takich powodów jak płeć, rasa, kolor skóry, język, religia, przekonania polityczne i inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie bądź z jakichkolwiek innych przyczyn”.

Czy stanowi dyskryminację w tym znaczeniu odmienne traktowanie pracowników najemnych, z którymi umowę o pracę rozwiązano z przyczyn ekonomicznych i którzy zaakceptowali spersonalizowane porozumienie o przeszerogowaniu z możliwością zaskarżenia rozwiązania umowy o pracę w ciągu pięcioletniego okresu przedawnienia oraz tych, którzy takiego porozumienia nie zaakceptowali i podlegają reżimowi jednorocznego przedawnienia z art. L.1235-7 kodeksu pracy?

2) Artykuł 26 międzynarodowego Paktu praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. — który jest jedynie podstawą art. 14 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — stanowi: „Wszyscy są równi wobec prawa i są uprawnieni bez żadnej dyskryminacji do jednakowej ochrony prawnej. Jakakolwiek dyskryminacja w tym zakresie powinna być ustawowo zakazana oraz powinna być zagwarantowana przez ustawę równa dla wszystkich i skuteczna ochrona przed dyskryminacją z takich względów, jak: rasa, kolor skóry, płeć, język, religia, poglądy polityczne lub inne, pochodzenie narodowe lub społeczne, sytuacja majątkowa, urodzenie lub jakiegokolwiek inne okoliczności”.

Czy w związku z tym sąd francuski powinien — na podstawie art. 55 konstytucji francuskiej z dnia 4 października 1958 r. — stosować postanowienia art. 26 międzynarodowego Paktu praw obywatelskich i politycznych z dnia 16 grudnia 1966 r. i nie stosować dyskryminujących przepisów art. L. 1235-7 kodeksu pracy wynikających tylko z ustawy nr 2005-35 z dnia 18 stycznia 2005 r., późniejszej niż data wejścia w życie tego paktu na terytorium kraju, co nastąpiło w dniu 4 października 1981 r?

Skarga wniesiona w dniu 25 sierpnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii.

(Sprawa C-340/09)

(2009/C 256/29)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Pardo Quintillán i D. Recchia, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii